

558.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 czerwca 1927 r.

o statystyce przemysłowej.

Na podstawie art. 2 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonej ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele względnie kierownicy wszystkich, zajmujących się wytwarzaniem lub przetwarzaniem dóbr, zakładów przemysłowych, zarówno państwowych jak komunalnych i prywatnych, w których

zatrudnionych jest lub zatrudniano w roku sprawozdawczym chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej robotników, lub dla których wykupiono na rok sprawozdawczy świadectwa przemysłowe od I-ej do VII-ej kategorii włącznie, obowiązani są przedkładać Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdania, zawierające dane o charakterze i formie prawnej przedsiębiorstwa, produkcji, zapasach, zużyciu surowców i energii, wyposażeniu technicznym oraz warunkach naturalnych i ekonomicznych przedsiębiorstwa. Sprawozdania te winny być składane według wzorów i w terminach, które ustali Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, nie częściej wszakże, niż raz do roku.

Zwolnienie niektórych przedsiębiorstw względnie rodzajów przemysłu od powyższego obowiązku może nastąpić w interesie publicznym w drodze porozumienia Ministra Spraw Wewnętrznych z zainteresowanymi ministrami.

§ 2. Minister Spraw Wewnętrznych upoważniony jest do wydawania w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w miarę potrzeby rozporządzeń, zobowiązujących do przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu, prócz sprawozdań wymienionych w § 1-ym, cztery razy do roku lub w okresach miesięcznych także sprawozdań skróconych, według wzorów i w terminach oznaczonych dla poszczególnych rodzajów przemysłu przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu.

Obowiązek przedkładania sprawozdań skróconych dotyczyć może jedynie właścicieli względnie kierowników tych zakładów, w których zatrudnionych jest lub zatrudniano w roku sprawozdawczym chociażby przejściowo 20-tu lub więcej robotników.

§ 3. Właściciele względnie kierownicy zakładów winni wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia ulegnąć karze grzywny do 500 zł., a w razie niemożności uiszczenia grzywny — karze aresztu do 1-go miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej. Kary te wymierza władza administracyjna I-ej instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a w szczególności w województwach poznańskim i pomorskim oraz górnośląskiej części województwa śląskiego, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23-go kwietnia 1883 r. (Zbiór ust. pr., str. 65).

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*